

[Thoft]

med tilbagevirkende kraft, kan man heller ikke nedlægge veto med tilbagevirkende kraft. Grænsekontrollen forpligter vi os til at ophæve inden udgangen af 1992; det står i traktaten om det indre marked. Det får selvfølgelig også den betydning, at Danmark bliver nødt til at harmonisere sine vin- og spiritusafgifter, sine punktafgifter og sin moms med de tyske afgifter, da folk jo ellers bare vil tage over grænsen og købe varerne dér.

Det formelle er altså, at Danmark ikke bliver tvunget til sådan noget, men det reelle er, at vi, hvis vi ikke tilnærmer vores afgifter til de tyske, vil komme til at eksportere arbejdspladser i titusindvis lige syd for grænsen og vil miste valuta i milliardbeløb.

Danmark vil miste et sted mellem 10 mia kr. og 15 mia kr. i statskassen om året, hvis vort afgiftsniveau skal komme til at ligne det vesttyske. Hvorfra vil statsministeren og udenrigsministeren skaffe disse mange penge? Mig bekendt har regeringen døjet nok med at få grunker i kassen. Og hvordan vil man bære sig ad med at skaffe disse penge, når man fuldstændig og inden udgangen af 1992 skal afskaffe grænsekontrollen? Så kan enhver jo tage over grænsen og købe de varer, man ønsker.

Nej, siger udenrigsministeren så; vi kan jo bare opretholde vores eget afgiftsniveau. Ja men allerede i dag betragter man jo nede i Bruxelles f.eks. afgifterne på vin og spiritus som udtryk for konkurrenceforvridning og som tekniske handelshindringer. Kommissionen og Parlamentet har allerede fremlagt direktivforslag om en harmonisering af EF-landenes alkoholbeskatning. Derfor: hvis Danmark siger ja til traktaten om det indre marked, er det da rigtigt, at vi kan gøre, som vi vil på afgiftsområdet, men virkeligheden vil bare tvinge os til noget andet.

Larsen-Ledet (RV):

Ved en samlet afvejning af fordele og ulemper ved EF-pakken er jeg kommet til den slutning, at fordelene ved EF-pakken for mig vejer mere end ulemperne, og derfor stemmer jeg ja til EF-pakken og nej til den socialdemokratiske dagsorden. Det er vigtigt for Danmark at have gode samarbejdsrelationer i EF og dermed mulighed for dansk indflydelse på den fremtidige europæiske udvikling.

Robert Pedersen (S):

Hr. formand! Det er sjældent, at medlemmerne af dette høje ting er tvunget til at foretage en afstemning om en beslutning, der er så vidtrækkende og så tidsmæssigt ubegrænset, og som har så dybe konsekvenser som denne, og jeg tror ikke, man gør brud på sproget ved at sige, at det er en eksistentiel beslutning, vi skal træffe.

Derfor er vi forpligtet til at forsøge at sætte os ind i de kendsgerninger, som er præsenteret for os, og overveje de vurderinger, der er fremsat om, hvad fremtiden vil indebære, men når alle disse ting er gået grundigt igennem, står der to hensyn over for hinanden, som man må afveje: hensynet til loyaliteten og hensynet til troværdigheden.

Jeg har truffet mit valg. Jeg vil gerne sige, at det er ikke noget let valg, for med den etik, vi har i vores kultur, vil skylden længe overskygge lettelsen ved, at beslutningen er truffet. Jeg har truffet den beslutning at sige ja til pakken og også før en eventuel folkeafstemning at tale for, at folket accepterer det forhandlingsresultat, der er nået.

Jeg har kun én politisk bemærkning. Jeg synes, det er meget trist, at vort lands statsminister så bombastisk har lagt sig fast på en folkeafstemning, som vi hørte det i går. Jeg synes, der i den diskussion, der har været, med de grøfter og ulige vurderinger, som er summen af det, alligevel har været en appel til landets statsminister fra et af de mennesker, som satsede mest tid, arbejde og prestige for at bringe Danmark ind i EF, og jeg synes, det vil være trist, hvis det er statsministeren i et land som Danmark, hvor folk sætter forhandlinger højt, der bryder broerne mellem det store oppositionsparti og de regeringspartier, som statsministeren repræsenterer.

Når debatten har været meget skarp – og jeg føler unødigt skarp – er det jo, fordi det her i sidste instans er en vurdering, der beror på vores tro og på vores følelser, og jeg er helt enig med den filosof, der sagde: »Er dog forstanden alene døbt, er følelserne menneskenes hedninger.« Jeg tror, vi må respektere følelserne, og det, der har bevæget mig til et ja, kan jeg ikke forklare i logik, men jeg har en stærk tro på, at der ikke er onde kræfter i Europa, der vil skade dette land. Jeg har en tro på, at vi med vores geografiske placering